

въ която сѫ били представени въ цѣлостта на покупкитѣ и реквизицитетъ различнитѣ видове храни: жито, овесь, ечемикъ и т. н., чито цени се различаватъ, сѫдѣтъ може да се основе само върху едно кутурично разпределение, съответствуващче на българското производство на храни презъ 1915 г., така както той е въ състояние да прецени това производство посредствомъ информационнитѣ елементи, съкоито разполага, по-специално посредствомъ официалната статистика и на Международния институтъ за земедѣлие въ Римъ;

Предъ видъ на това, че за да плати цената на така разпределенитѣ количества сѫдѣтъ не може да се абстрахира отъ сезонния режимъ на ценитѣ и отъ покачването, което се явява обикновено въ момента, когато единиятъ сезонъ минава въ другия;

Предъ видъ на това, че сѫдѣтъ, като е дѣржалъ смѣтка за всички тия елементи и като ги е прецизиралъ чрезъ една експертиза, намира справедливо да фиксира разпределението на хранитѣ, както следва: 71·3% жито, 18·5 ечемикъ и 10·2 овесь и да възприеме за тия храни ценитѣ котирани презъ м. октомврий 1925 г., а именно: петь лева 40 ст. (5·40 л.), за кгр. жито, три лева и 20 ст. (лева 3·20), за кгр. ечемикъ и два лева 90 ст. (лева 2·90) за кгр. овесь, като се абстрахира отъ сухия грахъ и отъ другитѣ продукти, чито процентъ изглежда незначителенъ;

Предъ видъ на това, че като взема за база равностойността на хранитѣ, цената до която тѣ сѫ достигнали презъ есента на 1925 г., която, споредъ сведенияята събрани отъ сѫда, изглежда че може да се приложи и що се отнася до реколтата отъ 1926 г., сѫдѣтъ трѣбва, за да избѣгне всѣкаква несигурностъ, да опредѣли курса приложимъ къмъ лева и монетата, въ която трѣбва да се извѣрши плащането;

Предъ видъ на това, че смѣткитѣ на сѫда, бидейки основани върху цената на лева на датата 10 ноемврий 1926 г., дата на настоящето решение, курсътъ който ще трѣбва да се приложи въ случаи е срѣдниятъ курсъ на речената дата така, както той се очертава отъ котиранията на Софийската борса;

Предъ видъ на това, че размѣрътъ на сумитѣ пресмѣтани въ левове бидейки фиксиранъ върху базата на курса на левъ на една определена дата, за българското правителство нѣма никакво значение дали така определениятъ размѣръ въ левове ще бѫде платенъ въ лири стерлинги, frankове, или въ каквато и да е друга монета;

Предъ видъ на това, че сѫдѣтъ намира какво е желателно, щото плащането да се извѣрши въ една монета, която да не флукутира и че презъ течението на последните месеци левътъ най-малко е флукутирали по отношение на лирата стерлингъ;